

בנין ה'א' -

32 ב' 70

לחברי בני השבעים

החזקנו מעמד והגענו לחגיגה,

אלו שנולדו לפני שבעים שנה.

נולדנו לפני מלחמת העולם השנייה,

עוד לפני שקמה המדינה.

לפני הטלוויזיה, הפקס והגלולה,

לפני האנטיביוטיקה ועדשות המגע.

לפני המזון הקפוא וצילומי המסמכים,

לפני מדיח הכלים והסדינים החשמליים.

לפני שהאדם צעד על הירח ונגע בכוכבים,

לפני ששברו את מהירות הקול והורידו גשם מעננים.

לפני המזגן המרכזי והמחשבים האישיים,

לפני הפלאפונים, האייפדים, והאייפונים.

נולדנו לפני שבעים שנה,

ומאז הכל בעולם השתנה.

מעבד תמלילים עוד לא היה,

העתקים עשינו בעזרת נייר העתקה (קופי).

בקושי המציאו את מכונת הכתיבה,
מחשבותינו רשמנו בכתיבה תמה,
ומכתב שלחנו עם בול ומעטפה.

שבבים היו משהו שניתזו מעצים בעת הכריתה,
חומרה – פני המורה שכעסה,
ולא הייתה קיימת כלל התוכנה.

נולדנו רק לפני שבעים שנה,
וראו איך כל העולם השתנה.

שעון קבלנו לבר-המצווה,
לבשנו סרפנים, חולצות רוסיות ושמלות עם שרוכים,
הבנות הלכו עם נעלי סירה,
הבנים לא ענדו עגיל וכתובת קעקע.

הסתפרנו אצל הספר – ולא מעצב שיער,
שחקנו "סוס ארוך", "חבל", "אמת וחובה",
רקדנו ריקודי עם בערבי שישי בתנועה,
ובחופשות יצאנו למחנות עבודה.

חיינו לפני שחרור האישה,
ובכל זאת לבנות היה חלק שווה בעשיה.

נישאנו תחילה ורק אחר כך חיינו ביחד,
ומה שייולד, בן או בת, יכולנו רק לנחש.

נולדנו רק... לפני שבעים שנה.

בשעות הפנאי קראנו ספרים,
טלוויזיה לא הייתה, נפגשנו עם חברים.

אהבנו את הטבע, עשינו טיולים,
באופניים שלנו ואח"כ במכונית של אחרים.

לאמריקה הגענו (אם בכלל) בשבועיים הפלגה,
מכונת כביסה הייתה אגדה,
מיקרוגל לא היה לחימום הארוחה.

מקרר עבד על קרח, מקפיא לא היה,
קניות עשינו בצרכנייה.

קניין היה ואדי עמוק ומרשים,
רשת שמשה להגנה מפני יתושים.
צלחות נועדו לאכילה ולא לשידור מלווין.

נולדנו רק לפני שבעים שנה,
וכל העולם השתנה.

ולכן מובנת וברורה המסקנה,
הדרך עוד רבה ועוד רבה המלאכה.

עדיין לא סיימנו לחתן את כולם,
לא גמרנו להביא נכדים ונינים לעולם.

התיאבון גדול והחלום לא תם,
כך שאסור להתייash, העסק עוד חם.

בעולם יש מקומות יפים ומרתקים,
שאליהם טרם הגענו ולנו מחכים.

את הבית עדיין אנחנו משפצים,
אולי נחליפו באחרית הימים.

אמנם קצת שיבה זרקה בשערנו,
אבל אנחנו בכלל לא השתנינו.
וכלל לא מבינים איך הגיל הזה התלבש עלינו.

מידי פעם מישהו או משהו שוכחים,
ולמרות המשקפיים לא תמיד רואים,
אבל רכשנו נכס בלעדי – ניסיון החיים.

אז אמרו אתם חברים יקרים,
נכון שיש חיים אחרי השבעים.

אלוהים נתן לנו את החיים,
אז הרימו כוסית לבריאות ולעוד הרבה שנים.
הוא האלחמי

ליקט ואסף ברוך הלחמי